

Evangelikus hírlevél

A BAKONYCSERNYEI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG KIADVÁNYA

A TARTALOMBÓL

Hogy gazdaggá legyünk
A türelmes Úr
Presbiterképzés Óvodánk életéből
A sári gyülekezet hírei
Márton nap az iskolában
Nem szeret Isten?
Bakonycsernyei férfikör
Adventi gyertyagyújtás

XI. ÉVFOLYAM III. SZÁM. 2010. DECEMBER

A születés titkai

Siger Köder: Jézus születése

Nézzük meg jól ezt a képet! A kép közepén meghitt békességben az Úr szolgáóleánya, Mária s a gyermek Jézus, aki pontosan ránk néz. Arra a világra tekint, amelyért küldetett. Nem simul bele az anyai ölelésbe, hanem kezét felénk tárva, mintha csak azt mondaná: Csatlakozz a pásztorok és bölcsök imádatához!

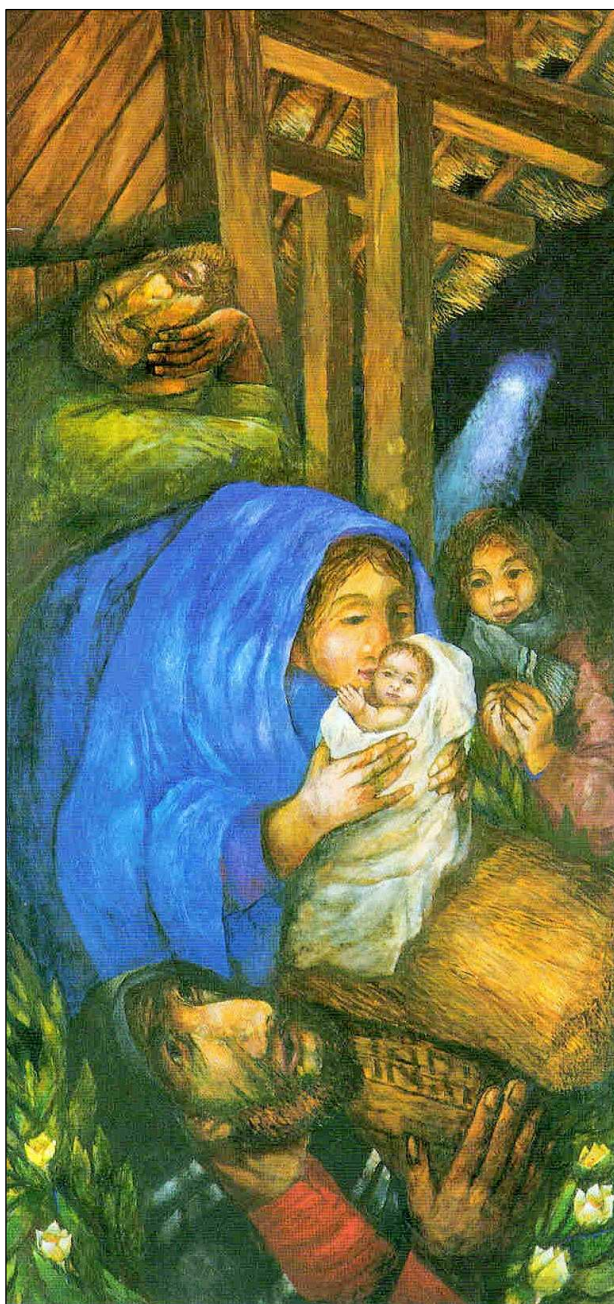
A kép középpontja felett megtalálható Józsefet mély álmom nyomja el. Ebben a nyugtalan, különös testtartásban felfelé tekint, azt hallgatja, amit az álmom angyalai féltő szeretettel helyeznek szívére: „Kelj fel, vedd a gyermekedet és anyját, menekülj Egyiptomba, és maradj ott, amíg nem szólok, mert Heródes halálra fogja kerestetni a gyermeket”. (Mt 2,13b)

A pásztorok már elmentek, csak két ember maradt ott egy kislány és egy idős pásztor. Szent áhitattal fogják körül a gyermeket, térden állva és imádkozva. A félig nyitott pajtán keresztül a hold hideg sugara jelzi, megérkezett a fény az éjszakába. A körülötte lévő sötétség hatalmas. „A világosság a sötétségben világít, de a sötétség nem fogadta be”. (Jn 15)

A hold fénye az anyára és gyermekére vetül. A télben nyíló virágok minden ridegség ellenére már a tavaszt hozzák elének. Azt hirdetik, valami kezdetét vette, végérvényesen és megállíthatatlanul. Számos megható, jelenet mellett e kép különös értéke, az hogy választ ad, a legkíváncsiabb emberek kérdéseire is.

Ha valaki nem ismerné Jézus történetét, az isteni megváltás művét, az az ember is rá találhat a nagy válaszra. - Miért lett emberré az Isten? Azért, lett kicsivé, azért alázta bele magát emberi történelmünkbe, hogy érthető,

hogy befogadható és szerethető legyen. Amikor valaki megszületik. Ott körülötte minden az élet diadaláról szól. Az előtte majdan kitárulkozó világról. Az élet kiteljesedéséről. Ebben az isteni születésben

nem az a drámai, hogy Jézus Krisztus mennyire elhagyatott volt, abban a félreeső istállóban. Nem a hideg éjszaka és az üldözés fenyegetése volt a legrettegetesebb. Sokkal inkább az, ami rá várt. A

felnőtték világában. Jézus számára „kiteljesedő” világ keresztek hozott. A meg nem értettség, kirekesztettség keresztleit, s azon az utolsó jeruzsálemi látogatáson valóságosat is. E keresztek is kiabarázolta a művész. A féltetőt tartó T-alakú gerendákban. A jászolbölcső oldalán, Jézus keresztlejére felszegezett vádiratot is olvashatjuk: „INRI azaz, Iesus Nasareus Rex Iudeorum, Názáreti Jézus a Zsidók Királya.” De e felirat egyben emlékeztet Krisztus perének leg-súlyosabb szóváltására is.

Arra a gondolatra, amellyel a vádlott Jézus, vádlóvá lép elő: Amikor Jézus így szólt Pilátushoz és minden az emberiséghez: „Én azért születtem, és azért jöttem a világba, hogy bizonyosságot tegyek az igazságról: mindenki, aki az igazságból való, hallgat az én szavamra.”

Karácsony az isteni ígének, az isteni igazságnak, az isteni szónak, az isteni üzenetnek (gör: a logosznak), jó hírnek, az evangéliumnak a testet öltése. S minden más, amit még az ünnep rejteget magában, ami évszázadok alatt hagyományként ráakodott karácsonyunkra, voltaképpen csak ráadás. Ajándék, a család szeretete, az apró vagy drága ajándékok sokasága az örökzöld fenyő illata, az asztalon gőzölgő meleg vacsora.

De mindezek ellentéte, a karácsonykor lelkünket mardosó hiányok a magány, bánat, család és a szeretet hiánya, egyszóval minden üresség valójában ettől az egy, isteni igazságtól, a bölcsőben már elrejtett kereszttől való távolságunkat mutatja meg. Az ég valójában azért nyílt meg a betlehemi éjszakában, hogy Isten ebben a Szolga Királyban felénk nyújtsa kezét, és békét hirdessen közeliaknak és távoliaknak egyaránt.

Szarka István

„... hogy gazdaggá legyünk”

A karácsonyt megelőző adventi gyertyagyújtás során településünk vezetői osztották meg gondolataikat a fénytelen, fázós hidegben összegyűlt sokasággal. Az alábbiakban az ott elhangzott beszédek szerkesztett változatait tesszük közzé.

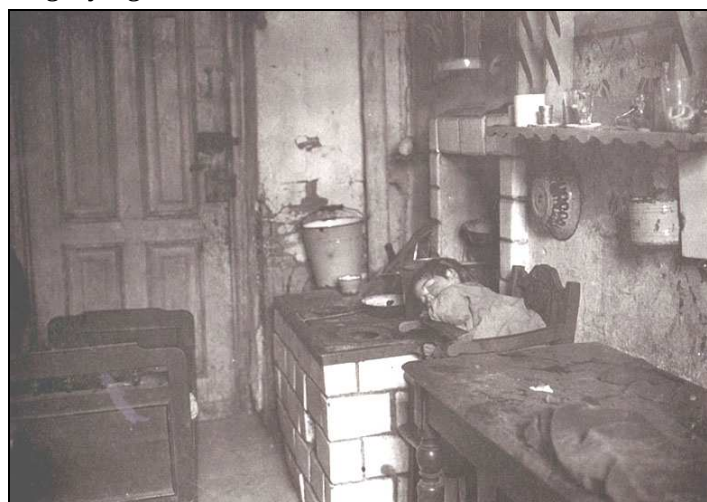
Van a karácsonyi istentiszteletnek egy gyönyörű mondata: A bűnvallást követő feloldozás így szól: Isten megkönyörült rajtunk Jézus Krisztus által, aki gazdag létére szegénnyé lett értünk, hogy az ő szegénysége által meggazdagodjunk. (2Kor 8,9)

A karácsonyi történetet nem kell ismertetnem senki előtt sem. Köztudott, Jézus Urunk szülei, szegény emberek voltak. Szegénységüket jól szemlélteti az, ahogy Krisztus világra jött: A „szülészeti klinika” egy barlang-istálló volt, a központi fűtést az állatok párja szolgáltatta. Az egészséges gyermek megszületése feletti boldogság, a családi együttlét békessége sem tarthatott sokáig. A furcsa híreket hozó pásztorok zavarták a szent család békéjét. Az ajándékokkal érkező bölcsek sem időztek sokáig. Mert a kisgyermek életét menteni kellett a gyilkos féltékenységgű Heródes király elől. A felnőtt Jézus életét is végigkísérte a fény és árnyék. Voltak, akik szerették, imádták, s mindent félretéve követték őt, míg mások megvetéssel, meg nem értéssel néztek rá. S majdnem le is győzték. De Jézus ebben a légkörben élve mindig tudott szeretni, mindig volt ideje a bűnös, a megvetett, az esendő ember számára. A felé áramló haragot, megvetést Jézus a szentlélek erejével tiszta önzetlenséggel szeretetté változtatta. Az ő gazdagsága a lelkének jóságából, Istenhez, az Atyához fűződő bensőséges kapcsolatából táplálkozott.

Krisztus születése óta sok idő telt el. S a dolgok nagyot változtak. Ma már nem az otthoni szülés sem biztonságos, nemhogy az idegen földön, egy minden higiénától mentes istállóban. De nemcsak a körülmények változtak meg. Megváltozott a szavak jelentése is. Ma, amikor fűtött otthonainkban, viszonylagos biztonságban élve, szent áhítattal nézzük a születés történetét, elfeledkezünk a pusztai tényekről: Hajléktalanság, kivetettség, üldöztetés, szegénység. Ám amikor e próbák árnya ránk vetül, bizony már attól is bele rendülünk. Ma mikor szorongattatunk, még van még erőnk küzdeni, van fedél a fejünk felett, s akinek ereje van, s kapálni nem rest kenyér is kerülhet asztalára.

Keretes írásunkban egy rövid tanulmányt olvashatnak, arról mit vall a társadalomtudomány a mai magyarországi szegénység állapotáról. Ám létezik olyan szegénység is, amelyik sokkal nehezebben mérhető, de véleményem szerint sokkal súlyosabb. Nehezebb kezelni és foltárni, mert több embert érint, mint a fizikailag is meg tapasztalható szegénység.

Ez, a lelki nyomorúság, a lélek magánya, kilátástalansági érzete. Így mondom ezt mai módon: lelki szegénység. S most ezt a szót nem a bibliai értelemben használom. Ahogy Jézus Urunk fogalmazott, mert ő, amikor boldognak nevezte a „lelki szegényeket” akkor ő a sorsukat Istentől elfogadó, de vele, az ő segítségével e sors ellen küzdő embertársainkat nevezte „lelki szegényeknek” Akik, Istent hívják segítségül, és Istenben bízó hittel, hordozzák el sorsukat, valójában nem szegények, hanem gazdagok. Gazdagabbak mindenkinél, mert Istenbe vetett hit erejével, és az Isten segítségével gazdagabbak másoknál.

Én most arról a fajta lelki szegénységről beszélek, amikor az ember a **saját lelkében szenved el hiányt, a lelke sérül, lelkileg szenved el fogyatékos** agot. Megtörténik, mások által, ha csorda-népek a szívünkben felnevelt virágot lelegették (Ady: Hortobágy poétája). Megtörténik, amikor önmagát szegényíti el az ember.

Amikor már nem olvas, nem gondolkodik, nem készíti ételt, hanem azt fogyasztja, azt eszi, amit elébe adnak. Szellemi és lelki értelemben egyaránt. Mindkettő a remény, a hit és a bizalom teljes elvesztésével járhat. Feladjuk a másokban és az önmagunkban való bizalmat, s ezért veszélyesebb minden másnál.

Az éhezőnek lehet kenyeret adni, ruhát is találhat a szegény, sőt fedele is feje fölé, de ha valaki a lelkében „kárt vall” (Mk 8,36) mit használ neki, ha az egész világot megnyeri? A lelki értelemben elesett, jövedelmi viszonyaitól, társadalomban betöltött helyétől teljesen függetlenül szegény. S a döbbenet az, hogy nagyon gyakran akkor szegényítjük meg magunkat, amikor meg gazdagodni vágyunk, vagy amikor az elszegényedés elleni küzdelmünket folytatjuk le.

A világ nagy szemfényvesztő reklámjai, a hazugság-show-k, haszon személtető televíziós csatornák hamis értékeket és meglátásokat közvetítenek számunkra. Olyan célokat fogalmaztatnak meg velünk, melyekre a létfenntartásunk érdekében valójában szükségünk sincs. Olyan erkölcsi értékrendet tesznek mintává, amelyik valójában negatív érték. Nem érték! Sőt a jogos szükségleteink megszerzését, olyan meggondolatlanul, olyan gyorsan fogalmaztatják meg velünk, olyan nagy és túlzó mértékben, hogy később azokért, hihetetlenül nagy árat fizetünk. Így tesz a világ fejedelme, a Sátán saját vágyaink, rabszolgájává.

A szegénység egy sajátos formája az is, amikor a talpon maradás érdekében, ezekért az előnyökért, társas kapcsolatainkat áldozzuk fel: A gyermekeinkkel együtt tölthető időt, a házastársunkkal való meghitt beszélgetések idejét, a nagyszüleink, szüleink meghallgatását közös otthoni étkezéseket, az asztal körüli békesség örömét, a semmivel nem pótolható baráti társaságok beszélgetéseit. Ezek az elmaradt vissza nem térő alkalmak mind, mind elszegényítene. Ennek a lelki szegénységnek súlyos következménye az is, hogy gyermekeink is magányossá lesznek. A durván erőszakos számítógépes játékok szórakoztatják őket. Baráti beszélgetéseiket már nem négy szemközt folytatják, mert az a gép előtt ülve „sokkal jobb”. Az „online” az igazi létezés (a bekapcsolt vonal, az Internet előtti élet. a Szerk.), a személyes beszélgetés az of-line létezés (azaz a kikapcsolt üzemmód, a személyes találkozás) unalmas életforma csupán. E furcsán a feje tetejére állított világban az internetes baráti oldalakon a felnőttek ellenőrzése, kontrollja nélkül „beszélgetnek” a tinédzserek. Bizony minden szülőnek tanulságos lenne olykor- olykor belépillantani egy-egy üzenő falra. Ha valaki, arra akar rákérdezni, arra miért viselkedik úgy a ma ifjúsága, ahogy? Miért vagyunk oly rosszkedvűek mi felnőttek? Akkor kérdezzük meg magunktól azt is: **Milyen a mi reménységünk?** Mire, és kire irányul a mi meglévő hitünk?

Megváltónk szegénysége, engem arra indított, hogy elgondolkodjam, s másokat is elgondolkodtassak jelenlegi szegénységeinkről és gazdagodásunk lehetőségeiről. A karácsonyi üzenet 2010. karácsonyán így szól hozzánk:

Krisztus gazdag létére szegénnyé lett értetek, hogy ti az

ő szegénysége által meggazdagodjatok. Ízelgessük csak ezt a mondatot. S tegyük oda a karácsonyi ünnepi előkészületek közé.

Krisztus lemondott, a mennyei dicsőségről, hogy földi nélkülözéseinkben fizikai és lelki szegénységeinkben társunk, mi több vigasztalónk legyen. Megszabadítson félelmeinktől, reménytelenségünkötől. Hamis hitünkötől. Az anyag, a pénz és önmagunk imádatától.

Krisztus szegénnyé lett értetek, hogy ti az ő szegénysége által meggazdagodjatok. Krisztus szegénnyé lett értetek, hogy ebben a gyorsan változó világban, ahol egyre több veszteség termelődik lelki, fizikai és társadalmi kapcsolataink szintjein, ne vesszünk el, hanem az önzetlen isteni szeretetet eljövetele ünnepeljük karácsonykor.

Az Ádvent annyit tesz az Úr eljövetele, az Úr érkezése. Az ünnep előestéin a magányban vagy családban tegyük fel önmagunknak egy kérdést. Mert az ünnep eredeti értelmében ezt kérdezi meg tőlünk: Ki az én életem Ura? Ki az én Istenem? Luther azt mondja a Tízparancsolat magyarázatában: *Amin szíved csüng, és amiben bízakodik, az valósággal a te Istened.* Ézsaiás próféta talán az összes bibliai szerző közül a legélesebb szemmel látta meg a változás szükségességét és a Krisztusban hozzánk érkező változás erejét. Így írt erről: *„Keressétek az Urat, amíg megtalálható! Hívjátok segítségül, amíg közel van! Hagyja el útját a bűnös, és gondolatait az álnok ember! Térjen az Úrhoz, mert irgalmaz neki, Istenünkhöz, mert kész megbocsátani. Bizony, a ti gondolataitok nem az én gondolataim, és a ti utaitok nem az én utaim - így szól az ÚR. Mert annnyival magasabb az ég a földnél, annnyival magasabbak az én utaim a ti utaitoknál, és az én gondolataim a ti gondolataitoknál. Mert ahogyan az eső és a hó lehull az égből, és nem tér oda vissza, hanem megöntözi a földet, termővé és*

gyümölcsözővé teszi; magot ad a magvetőnek és kenyeret az éhezőnek, ilyen lesz az én ígém is, amely számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen, hanem véghezviszi, amit akarok, eléri célját, amiért küldtem.” Ézs 55,6-11

Krisztus szegénnyé lett értetek, hogy ti az ő szegénysége által meggazdagodjatok. Krisztusban gazdag Karácsonyt Kívánok!

Szarka István

Magyarországon sokáig tabu téma volt a szegénység. Ma, a helyzet ennek majdnem fordítottja. A tudósok azt mondják a szegénység növekedésének két oka van Magyarországon: a gazdaság alakulása, mely az összes jövedelem csökkenésével járt, valamint a jövedelem egyenlőtlenségének növekedése, magyarul hogy a szegények egyre szegényebbek lesznek, míg a gazdagok egyre gazdagabbak.

Négyféle szegénységről beszélhetünk:

1. A hagyományos szegénység: a szakképzetlen munkások, a mezőgazdasági fizikai réteg az alacsony iskolai végzettségűek a községi lakóhelyen élők lényegesen elszegényedtek.

2. A szegénység új formája köszönt ránk a rendszerváltás óta. *A munkájukat elvesztő emberek, de ide kell sorolnunk a rokkantnyugdíjasokat, az özvegyi nyugdíjasokat, a háztartásbelleket és a felnőtt eltartottakat is, tehát mindazokat, akiknek nincs rendszeres keresetet biztosító munkahelyük, nyugdíjuk.*

3. Létezik életkorhoz kötött szegénység is az időskorú népességben belül sokan igen súlyos szegénységben élnek. Ilyenek a már említett özvegyi és rokkantnyugdíjasok, a korhatár előtt nyugdíjba vonulók és az egyedül élő idős emberek, nagy részük idős özvegyasszony. S a legidősebbek, akiknek nyugdíja már a nyugdíjminimum közelébe süllyedt, akik egészségi állapotuk miatt nem képesek mellékjövedelemhez jutni. A gyermekek szegénysége is feltűnő a mai Magyarországon. A gyermekek jelentős része gyermekkorának legalább egy részében szegény körülmények között nevelkedik fel. Ez az iskolai előmenetelüket táplálkozásukat és az életük legkülönbözőbb oldalait rendkívül károsan befolyásolja.

4. S létezik etnikai jellegű szegénység is: a roma etnikumhoz tartozó, jelenleg félmillióra becsülhető népességnek az átlagosnál jóval nagyobb része szegény. Ez a tény minden szegénységi küszöb esetén, arra hívja fel a figyelmet, hogy ők alkotják a magyar társadalomnak a szegénység által leginkább veszélyeztetett részét és egyben minden biznnyal ők a rendszerváltás legnagyobb vesztesei is.

Márton-nap az iskolában

Iskolánkban, novemberben megemlékeztünk Szent Mártonról. Idén – a tavalyihoz képest – egy kibővített programsorozattal készültünk Márton napjára.

Már az őszi szünetet megelőzően elkezdtek a készülődést. Lampionokat barkácsoltunk és az alsós osztályoknak libás mesét vetítettünk az új könyvtárunkban.

A gyerekek csapatokat alkottak, Márton-naphoz kapcsolódó csapatnevet választottak, szebbnél szebb menetleveleket készítettek és minden osztály egy megadott technikával – a papírmáséól kezdve az üvegfestésen át a filc anyagos fakanál libáig – „liba-alkotást” készített. Ezekkel a kis alkotásokkal díszítettük iskolánkat, és a gyerekek izgatottan várták a nagy Márton-napi rendezvényt.

Igen nagy volt az érdeklődés az ügyességi vetélkedőn, több mint negyven csapat indult a versenyen. Volt Márton-napi totó, libalinzer evő verseny, dióhordás, papírliba terelgetéses játék, libatollfújás és kirakó.

Minden állomáson olyan feladatokkal vártuk a gyerekeket, amelyek kapcsolódnak a Márton-napi népszokásokhoz, hiedelmekhez: „Márton napján, aki libát eszik, egész évben nem éhezik. Márton napjáig az állatokat beteretelték a legelőről, a termények betakarításának határideje volt ez a nap...”

A csapatok az állomásokon pontokat gyűjtöttek a menetleveleikbe. A verseny után mindenkinek jól esett a Márton-napi „lakoma”; liba-zsíros, lilahagymás, paprikás kenyérrel és teával vendégeltük meg a gyerekeket.

Ezután következett a lampionos, énekes felvonulás a templomhoz, ahol Szarka Éva lelkész fogadott bennünket a jó cselekedeteket jelképező Márton-tűzzel, a német szakkörösök pedig előadtak egy lampionos táncot.

Mire visszaértünk az iskolába, megszületett a játékos vetélkedő eredménye. Apró ajándékokkal jutalmaztuk az első három csapat tagjait az alsó és a felső tagozatban is.

Végül minden résztvevőnek liba formájú süteményt ajándékoztunk, a gyerekek pedig a háztartástan órán készített liba sütijükkel köszönték meg a pedagógusoknak a rendezvényt.

Ezúton is szeretném megköszönni az Élő Kövek és a Bakonycserey-i Iskolásokért Alapítványoknak, valamint a Diákönkormányzatnak az anyagi támogatását, amelyből létrejöhett ez az esemény. Nagyon köszönöm kollégáimnak is a segítségét, bár úgy gondolom, hogy az igazi köszönet nekünk, pedagógusoknak az, ha látjuk a gyerekek lelkesedését, jókedvét, örömet.

Remélem, hogy jövőre is hasonlóan sikeres Márton-napot tudunk rendezni!

Hatvani Andrea tanár

„Örvendj nagyon Sion leánya, ujjongj Jeruzsálem leánya!” (Zakariás 9,9)

„Miért hagytál el Istenünk?
Miért hagytál ilyen árván?
Hiába kutatunk, keresünk,
Félelmek félelme száll ránk.
Miért hagytál el Istenünk?
Miért hagytál ily árván?”

Ez a néhány sor a „Betlehem csillaga” című rockopera kezdő dala, melyet Illés Lajos zenésített meg.

Nem véletlenül népszerű ez a dal. Néha valóban úgy érezzük, hogy elhagyott minket az Isten. Maga Jézus is így kiáltott a kereszten: „Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?” Számtalanszor érezzük azt is, hogy hiába kutatjuk, keressük Istent, nem találjuk. Nem beszélve a félelmekről, melyek napról - napra reánk szállnak. Elég elolvasni a napi sajtót, vagy bekapcsolni a televíziót, és meghallgatni a napi híreket. Nem csoda, hogy a „félelmek félelme száll ránk”.

Fájdalmaink, félelmeink és gondjaink bajaink okozta elhagyatottság érzésünkbe most beleszól az Isten, és ezt mondja: „Örvendj nagyon Sion leánya, ujjongj Jeruzsálem leánya!”

„Sion leánya”. „Jeruzsálem leánya”. Olyan kifejezések, melyeket mi már nem nagyon értünk. E kifejezések megértéséhez fontos tudnunk, hogy a helységek, országok nevei az Ószövetségben nőneműek. Jelentik az illető települést, országot, annak lakosságát, és azt a hívő gyülekezetet, amely a templomban egybegyülekezik Isten dicsőítésére.

Valamivel több, mint 2000 évvel ezelőtt az egész világ életébe beleszólt az Isten. Megszületett a világ megváltója, akinek érkezésében beteljesedni látjuk az Ézsaiási próféciát: „Egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk. Az uralom az ő vállán lesz, és így fogják nevezni: Csodálatos Tanácsos, Erős Isten, Örökkévaló Atya, Békesség Fejedelme!”

Hívő gyülekezet! Ne félj, hanem vedd magadra bátran Zakariás próféta biztató szavait: „örvendj és ujjongj!” Van okod az örvendezésre és ujjongásra. Örülj annak, ha másoktól szeretet kapsz, de legfőképpen annak, ha másoknak szeretetet adhatsz! Ne félj bátran magadra venni mások – idősek, elesettek, magányosak - gondjait, fájdalmait! És az Úr 2010. esztendejének karácsonyán add tovább mindenkinek azt a jó hírt, amit az első karácsony éjszakán az angyal hirdetett a pásztoroknak: „Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus a Dávid városában!”. Ámen.

Péter Attila

TISZTELT FÉRFITÁRSAM!

Örömmel tudatom veled, hogy nyíltszívű, tiszta lelkű és gondolatú férfiak egyöntetű akarataként megalakult a

Bakonycsernyei Férfikör.

2009. óta Szarka István esperes vezetésével szerveződött csoportunk. Nem naptárhoz igazodó találkozóink mindig a kereszténység szellemiségében, de mint férfi, apa, nagypapa szemléletével történtek. Egy-egy téma köré csoportosuló vélemények hangoztak el, amelyek akár minden résztvevő számára is útmutatóul szolgálhat valós élethelyzetekben.

2010. október 24-én 6 férfitársammal együtt elhatároztuk, hogy a Férfi Misszió erős bástyájának alapjait lerakjuk. Célunk újra megtölteni férfitársaink passzív lelkét, hittel, szeretettel, jóindulattal. Fejüket tiszta, egyszerű, de hatásos gondolatokkal.

Sok szeretettel várunk minden hívő és nem hívő

férfitestvérünket a Férfikörbe.

Függetlenül attól, hogy tanulni, tanítani, csendben hallgatni, barátilag beszélgetni vagy csak télvíz idején melegedni jön közénk. A tiszta szívvel szerető és irányító férfi én tudatot szeretnénk erősíteni családon belül és kívül. Nem utolsó sorban magunkhoz szeretnénk emelni, ölelni, azokat a férfitársainkat, akik egyedül vannak, elhagyatottak, kivetettnek, vagy hi-tehagyottak érzik magukat sorsukban, betegségükben.

Alkalmaink: minden hónap 2. vasárnapján 17-19 órakor.

Elérhetőségeink:

Szarka István esperes: 20/98-15-923 istvan.szarka@lutheran.hu

Tóth Tamás Férfikör vezető: 20/43-44-833 ferfikor.bcs@gmail.com

„ERŐS VÁR A MI ISTENÜNK!”

Tóth Tamás Férfikör vezető

A türelmes Úr

Azután ezt a példázatot mondta: „Egy embernek volt egy fügefája a szőlőjében, és kiment, hogy gyümölcsöt keressen rajta, de nem találta. Azt mondta erre a vincellérnek: Íme, három éve, hogy idejárom gyümölcsöt keresni ezen a fügefán, de nem talállok. Vágd ki, miért foglalja a földet hiába? De az így válaszolt neki: Uram, hagyd meg még ebben az évben, míg körülásom és megtrágyázom, hátha terem jövőre, ha pedig nem, akkor vágd ki.” Lk. 13, 6-9

Az esélyek latolgatása. Milyen sokszor és sokféle összefüggésben előkerül ez a fogalom a hétköznapiakban. Például a biztosítók-nál, ahol külön ügyosztályok foglalkoznak az egyes balesetek és károk bekövetkezési valószínűségének kiszámolásával, becslésével és utána ezek alapján a számok alapján állapítják meg a biztosítások összegét. De ugyanígy egy-egy szavazásnál is – melyből idén kettőt is átélhettünk –, ahol folyamatosan az esélyeket latolgtatják, hogy kinek hány százalékos esélye van nyerni. Közvélemény kutatások és felmérések alapján folyamatosan a mérítség, a híradások pedig hangoztatják a százalékos megoszlásokat, és nem egyszer hajlamosak vagyunk ilyen ködös becslésekből levonni messzemenő következtetéseket.

Tulajdonképpen az esélyek latolgatásával az ember a jövőbe akar látni. Tudni akarja, hogy nagy valószínűséggel mi fog bekövetkezni, mire számíthat, és ez alapján fel akar készülni minden eshetőségre. Mindezzel a bizonytalanságot, a holnaptól való tehetetlen függést akarjuk kiküszöbölni. Még a kis valószínűséggel bekövetkező, lehető legrosszabb esetről szóló jóslatot is jobban szeretjük, mint a teljesen homályos jövőt.

Fenti adventi igénk is az esélyekről szól. Jézus példázatában egy gazdáról hallunk, akinek van egy fügefája a kertjében, ami már harmadik éve nem akar gyümölcsöt teremni, és mostanra már elfogyott a tulajdonos türelme. Már harmadik éve kapja ez a fa a törődést, az öntözést, a gondozást, de mégsem hozza meg a várva várt termést. A jó körülmények folyamatosan adóttak voltak, a kertész is mindig dolgozott vele, mégsem történt semmi változás. Vajon mekkora ezek után az esélye annak, hogy mégis teremni fog, mi a valószínűsége, hogy majd a negyedik évben megtörténik, ami mindaddig váratott magára? Belátja a gazda is, hogy nem sok, sőt szinte semmi, így inkább utasítja a vincellért, hogy vágja ki, ne foglalja feleslegesen tovább a helyet. Kár volt ennyi erő és munkát rápazarolni. De a vincellér ellenkezik. Valamiért megsajnálja a fát, és kikönyörög még egy esélyt neki. Inkább még jobban gondoza, inkább még jobban odafigyel rá, inkább újra próbálkozik, hátha ezzel megmentheti. Hátha - bár kevés rá az esély - a következő évben meg hozza a rég elmaradt termést. Ha pedig mégsem, ha ezek utáni is kudarcot vall a próbálkozás, akkor Te magad vágd ki – mondja Urának.

De mit is kezdetünk mi ezzel a régi kerti jelentéssel? Jézus nem csak egy tanulságos

mesét mondott el hallgatóinak, hanem egy valós helyzetet vázolt fel képek segítségével, hogy követői jobban megértsék, mit is akar nekik mondani. A képeknek jelentésük van: a kert gazdája Isten, a terméketlen fügefafa Isten népe, a fáért közbenjáró kertész pedig maga Jézus Krisztus. Ezek szerint a történet középpontjában az emberek gyümölcstelensége áll. Isten már régóta vezeti, segíti népét, várja, hogy hűségesen kövesse őt, és figyeljen szavára, de Izrael népe keményszívű és engedetlen. Ahogy a fának az lenne az egyetlen és minimálisan elvárható teljesítménye, hogy meg hozza termését, úgy Isten népének pedig, hogy az Ő szavára és Igéjére figyelve éljen. Az Atya várt, kívárt, amíg lehetett, de elfogyott az idő. Többé már nem látta annak lehetőségét, hogy fiai és leányai valamikor is hűséges követői legyenek, és kimondta ítéletét: a gyümölcstelenséget ki kell vágni!

A mostani adventben viszont hozzánk szól, nekünk szól ez az Ige, nem az ókori Izraelnek, hanem nekünk. Téged és engem. Azért kaptuk ezt az ígét, hogy ennek tükrében vizsgáljuk meg életünket az ünnep-várás, Krisztus-várás idején. Vajon milyen a mit hitünk? Teli van gyümölcscsökkel minden időben folyamatosan? Vagy csak a minimális terméshozamot adjuk, hogy biztos helyünk legyen a többi fa között? Vagy netán csak szép zöld lomb van a fánkon, melyben keresve sem találunk semmi ehett? De hagyjuk most a képes beszédet. Konkrétan azt kérdezi ma Tőlünk az Úristen: Gyermekem, én adtam neked életet, erőt, útmutatást, lehetőségeket. Mit kezdél mindezzel? Sok erőfeszítesem, munkám van az életedben, van ennek bármilyen látszata? Tudja egyáltalán a családod, környezeted, hogy keresztyén vagy? Beszéltél nekik hitedről, beszéltél nekik Krisztusról? Keresztyén hitedhez méltóan viselkedtél az emberekkel? Sőt a legfontosabb

kérdés: tudod-e egyáltalán, hogy Istené vagy? Van-e hited?

Bár türelmes Urunk van, mégis időről időre kérdéseket tesz fel nekünk. Kérdőre von, és ez általában nem szokott jól esni nekünk, hiszen tudjuk, hogy nem vagyunk tökéletesek. Hála az égnek, nem is ezt várja el tőlünk az Úr, csupán azt, hogy annyi munka és nevelés után legyen valami gyümölcse hitünknek.

A példázatban a gazdának elfogy a türelme, de a szolgálja kérésére elhalasztja szándékának beteljesítését. Furcsán szól ez ma. A dolgozó emberek tudják, hogy a cégek és vállalatok körében ez nem így megy. Ha az alkalmazott nem dolgozik jól, nem hajt elég hasznót, sőt esetleg még kárt is okoz, akkor kérdezősködés, alkudozás nélkül elküldik. Sok helyzetben nincs módunk haladékra, nem lehet tovább alkudozni. Az iskolában is egyszer véget ér a tanév és a bizonyítványt már nem lehet átjavítani. A számlák határideje is egyszer eljön, és akkor bizony be kell fizetni a tartozásunkat, különben megbüntetik.

De látjátok, Testvéreim, nekünk nem ilyen Urunk van! Bár nem egyszer kérdőre von, bár újra és újra hiába keresi hitünk jó eredményeit, mégsem vet el magától, mégis türelmes marad. Még nem viszi véghez ítéletét, hanem Fiára, a Krisztusra bízta, hogy próbáljon újra kezdeni velünk valamit. És Jézus fáradhatatlanul mindig újra jön, mindig újra hirdeti kegyelmének Igéjét, mindig újra bekötözi sebeinket, és újra várja, hátha most már hallgattunk szavára, hátha most már végre megtérünk. Hozzá és elkezd gyümölcsözővé lenni életünk. Végső ítéletét mind a mai napig halogatja, hogy minél többek találjanak még hozzá, hogy minél több bűven termő fa lehessen kertjében.

Ilyen állhatatos a Megváltónk. Egészen addig ment küldetésében, hogy emberek kezébe adta magát, és vállalta a szenvedést és a halált a kereszten, hogy áldozatával megváltson bennünket, minden embert bűneink súlya alól. Életével, halálával és feltámadásával elvégzett minden tőle telhetőt, amit lehetett értünk. Így váltságát elfogadva bizonytalanság nélkül mehetünk Isten elé.

Krisztus munkája révén még tart a kegyelmi idő, még ma is van lehetőség elfogadni a megváltás ajándékát. Még ma is lehet változni, még ma is elkezdhetjük a gyümölcstermeszt. Amíg egy halvány esély van arra, hogy meghalljuk Isten szavát, addig Ő próbálkozik fog elérni minket.

Ámen.

Nagy Gábor lelkész

Presbiterképzés

Révfülp 2010.10.15-17.

Bakonycsernyéről 4-en vettünk részt az első országos presbiterképzésen. Péntek esti órák érkezése után vacsora és bemutatkozással kezdődött, majd úrvacsorás Istentisztelettel folytatódott a nap. Az est végén, még egy előadást is meghallgathattunk, Gyülekezetismeret és gyakorlat előadásában. A hagyományokhoz híven, éjszakába nyúlóan lehetett beszélgetni, zsíros kenyér mellett.

Másnap az áhítat és reggeli után Ószövetségi bibliaismeret és Egyházismeret hallgattunk. Ebéd után Gyülekezetépítés és misszió, majd Egyháztörténet és hitvallások és, Újszövetségi bibliaismeret következtek.

Vacsora után, ismét lehetett beszélgetni. Vasárnap a reggelit követően Istentisztelet és kegyesség címmel Dr. Hafenschér Károly a révfülpői központ igazgatója előadását hallgathattuk meg.

Úrvacsorai Istentisztelettel folytatódott a tanfolyam, melyen a liturgus a reggeli előadó, igehirdető Dr. Fabiny Tibor volt. Ebéd után, kiértékeljük a három nap tanulságait és felszólalásokban megbeszéltük a tavaszi képzés folytatásának irányvonalait. Házi feladatot is kaptunk, melyet március végéig kell leadni 6-8 gépelt oldalon a választott téma alapján melyek a következők:

1. Az Ószövetség és az Újszövetség kapcsolata.
2. A szinoptikus evangéliumok és János evangéliumának összehasonlítása.
3. Jézus példázatai a szinoptikus evangéliumban.
4. Pál apostol szolgálata az Apostolok cselekedetei és a páli levelek alapján.
5. A „Bárány” szimbóluma az Újszövetségben, különös tekintettel a Jelenések könyvére.

Ezzel véget ért az őszi presbiterképzés, melyen az ország különböző gyülekezeteiből 101 néhányan voltunk jelen. A résztvevők véleménye szerint a gyülekezetek minden presbiterének részt kell venni ilyen képzésen. Isten áldásával indultunk haza.

A tanfolyam előadói között gyülekezeti lelkészek világi vezetők vettek részt: Vető István lelkész Cinkota, Dr. Hafenschér Károly, Sefcsik Zoltán lelkész Szekszárd, Dr. Garádi Péter Budaörsi felügyelő, Tubán József lelkész Csorna, Gregersen Labossa György szombathelyi lelkész, Sztrókey Attila a Vasi Egyházmegye felügyelője.

Benis János másodgondnok

Óvodánk életéből

Német testvéróvodánkról

2010. október 14-17-ig németországi testvéróvodánknál (Augsburgban) szakmai továbbképzésen vettünk részt.

Útközben megtekintettük Salzburg nevezetességeit. Késő délután érkezünk meg Augsburgba, ahol a szeretetteljes fogadtatás és a finom vacsora után beszélgetéssel és áhítattal zárult a napunk.

A következő napon a testvéróvodánkba és az általuk működtetett gyönyörű bölcsödébe látogattunk el, ahol betekintést nyerhettünk a csoportok életébe, tevékenységeikbe.

Megosztottuk egymással szakmai tapasztalatainkat, lelki épülésünkre, fejlődésünkre szolgáló áhítaton vehettünk részt, illetve megtapasztalhattuk, hogy egy másik országban lévő óvodában hogyan történik a gyermekek nevelése, fejlesztése, a Bibliai történetek feldolgozása.

Sok hasonlóságot fedezhettünk fel munkánk összehasonlítása során, mely örömmel töltött el mindnyájunkat. Mi is ízelítőt adtunk az óvodánkban történő fejlesztő, közösségformáló játékokból, mely igen hasznos volt a tekintetben is, hogy még jobban megismerhessük testvéróvodánk dolgozóit.

Az Örömhír kórus szolgálatával zárult e meghatározó, szeretetteljes nap.

Másnap Augsburg városának látnivalóival ismerkedhettünk meg, majd bajor

zenés esten vehettünk részt a város színháztermében.

Szeretetteljes, igényes vendéglátásban részesülhettünk ezen a néhány napon. Jövőre Magyarországon találkozunk, s tovább építhetjük testvérkapcsolatunkat.

Mikulás 2010.

Mikulás ünnepségünket a szülők számára is nyitott ünnepként december 3-án tartottuk.

A gyerekek által előadott „rén-szarvastánccal” leptük meg a Mikulást. Óvodásaink verses, zenés műsora után következett az ajándékosztás, majd az óvó nénik Mikulásvárás című bábjátékával zárult a délelőtt.

Köszönjük a Szülői Munkaközösség tagjainak a szép ajándékot és a Mikulásnak (Osgyán Gábor) a kedves közreműködést.

Osgyán Gáborné óvodavezető

Köszönetet mondunk minden kedves résztvevőnek, aki a Szülői Munkaközösség által szervezett bálon részt vett, vagy támogatói jegyet vásárolt.
Külön köszönjük a Szülői Munkaközösség tagjainak áldozatos munkáját.

Óvoda dolgozói

Nem szeret Isten? Mal 3, 1-7a

Ünnepelő Gyülekezet!

Ha Istenről esik szó beszélgetések során, egyre gyakrabban megkérdezik a hívő emberektől: Na és hol van az Isten a bajok és katasztrófák esetén? Azt gondolhatnánk az ilyen kérdéseket, kétkedéseket a modern kor embere fogalmazta meg először. Az az ember, aki önmagát, no meg a pénzt tette istenné. Viszont ez a kérdés egyidős az emberiséggel. Malakiás próféta idejében is kérdés lehetett ez, a nép bűneit felsoroló próféta, így fogalmazza meg ezt: „(...) könnyel öntözték az ÚR oltárát, sírtok és sóhajtoztok, mert nem tekint már az áldozatra, (t.i: Isten) (Mal2,13).

Isten már nem fogadja el az imát, a neki felkínált fogadalmakat, mert az ember hűtlenné lett hozzá. Egy példán keresztül szemlélteti a próféta, a nép Istennel szembeni árulását. Az emberiség nagy része hűtlenné lett Istenhez, éppen úgy, mint az az ember, aki, fiatalon feleségül vesz egy gyönyörű nőt, azután ez a nő szül neki csodaszép gyermekeket, s a szülés, a gyermekneveléssel járó munka ráncokat csal az asszony arcára, kilók sokasága deformálja egykori sudár termetét, s máris más után vágyódik ez a hűtlen férfi.

De e példát, mondhattam volna megfordítva is. Manapság már hűtlenné lesz, hűtlenné lehet egy asszony is. Könnyen eldobhatjuk egymást, ha viselkedésünket a TV-ben megfogalmazott erkölcsiség: szappanoperák, hazugság-show-k és a bulvár sajtó példaképei irányítják. Az ember új istent keresett, a régivel szebbet, hivalkodóbbat, jobban csillogót egy ragyogó új istent: Olyat, mint az arany és önmaga.

Ember, ha igaz volt ifjúkorod szerelme, miért nem igaz az életed delén, vagy a lehangyoltság sugarainál? - Ha igaz volt ifjúkorod hite, akkor miért nem az férfikorodban, s életednek őszén? Ha gyermekhittel őszintén vártad az Urat régvolt idők karácsonyain, mi változott meg benned mostanára? Miért elhagyta el az első szeretet, ezt az első szerelmet? „Egy ember sem tesz ilyet, akiben maradt még lélek.” Mondja Isten. Mert az Istenbe vetett hit, olyan, mint a felelősen meg-

kötött házasság. Szent ügye Istennek. Szent az a kapcsolat, szent az a frigy, melyet Isten megkötött népével, s népén keresztül az egész emberiséggel. Miért nem miért válaszol Isten, az árvák könnyeire, a megtört szívek sóhajaira? Mert az ember már sokkal előbb hátat fordított neki, de amikor bajban vagyunk, mindig szívesen visszatérnénk hozzá. Hasonlítsuk össze e hűtlenséget azzal, mikor legutóbb vérig sértett minket valaki. A munkahelyi főnökünk, esetleg egy beosztottunk, egy családtagunk, vagy a szomszédunk. Gondoljunk arra, mikor egy barát vetett nekünk gáncsot, amikor legjobb bizalmasunk árult el bennünket és így dobta sárba lelkünk legföltettebb kincseit. Ugye az ilyen emberek gyorsan felejtünk. S az is megesik, hogy újra ránk szorulnak. Vajon ilyenkor tudjuk-e őket úgy segíteni, mint azelőtt? Voltunk-e hozzájuk olyan nagy bizalommal, mint régebben? Ugye nem. Mi viszont elvárnánk a megcsalt vőlegénytől, az elárult feleségtől, az egykor fontos kedves Istentől, hogy ő változatlanul jó legyen hozzánk, éppen úgy, mint azelőtt. Mint a mézesetek idején!

Még az a jó szerencsénk, hogy az Isten nem ember! Nem emberi módon gondolkodik, s nem így cselekszik. Az Isten, Isten. Az ember meg mindig ember marad, hűtlenségeivel botlásaival együtt ember. Ugye ismerjük a közkedvelt sakkjátékban azt a végjátékot, amikor mindenki lépegeti a maga megszokott lépéseit, de valahogy csak nem tudják dűlőre vinni a helyzetet. Ez a patt helyzet. A győzelemhez valakinek hibáznia kell, vagy valakinek engednie kell. De egyenlőtlen szereplők esetén csak az erősebb engedhet. Mi itt csak akkor győzhetünk, ha Isten, mint a gyermekét megszanó apa enged nekünk. Eltekint bűneinktől és megbocsát. S pontosan ezt tette velünk Isten is. Követeket küldött hozzánk, a béke követeit. Prófétákat, igehirdetőket. Erről beszél erről Jézus Urunk a szőlőművesek példázatában is. E követeket nem becsültük, megvertük, megöltük még az örökös is. Krisztust magát. (Mt 21,33) Isten ismerte szívünk szándékát, sejtette és tudta, hogy így ilyen sors vár Fiára. Ezért nem hagyta őt a gyalázatban, a megaláztatásban és a halálban. Megengedte, hogy ezt tegyük vele, mert ezzel is célja volt. Azért engedte, hogy ez az áldozat már végre elég legyen. E szörnyű tett a békülés esélyévé legyen. Mert bizony van az úgy, hogy a szörnyűség után, a vérgőzös, halált kiáltó torkok elnémulnak, elborzadnak. Felfogadják rettenetes bűnük. Isten pontosan erre a kijózanodásra vár! Arra vár, hogy elfogadjuk az örökös, hogy elfogadjuk Krisztus áldozatát, mint a békekötés egyetlen esélyét és lehetőségét.

Bele gondoltak már Testvérek mi lett volna, ha Isten nem a békülésnek e módját választja? Nem lenne béke. Csak szüntelen küzdelem és elbukás. A karácsonyi gyermekszolgálatra készülve Kezembe került egy előadás a címe ez: „Ha nem jöttem volna.” E darab erről a kérdéssel gondolkodtat el kicsit és nagyot: Mi lett volna, ha Isten nem ad egy utolsó esélyt Krisztusban? Nem lenne karácsony, nem lenne, keresztyén közösség, nem lenne húsvét, nem lenne feltámadás. Nem volna vigasztalás. Nem volna esélyünk az újrakezdésre sem. De Krisztus mégis eljött, mint az Isten legkedvesebb követe, hogy

karácsonyi fénnel és húsvéti reménységgel ajándékozzon meg bennünket. S amíg ez az örömhír szól hozzánk, nekünk mindig van esélyünk megváltozni, visszatérni Istenhez.

Ez az időszak a békülés ideje, a megtérés lehetősége. Ez az időszak, amíg temploma jöhetünk, amíg az oltárhoz térdepelhetünk. De jön majd idő, amikor a kegyelem bezáródik. Amikor majd az Isten csukja be előttünk az ajtót. A második nagy advent idején. Amikor Jézus újra eljön. Már nem rejtetten, már nem elesett gyermekként, hanem világokat ítélő Úrként. Akkor, sokan megrettennek. Hitetlenségükben tétozva mozdulnának, jönnének, keresnék az Isten kegyelmét, de akkorra már csak az ítélet marad. A híveknek e biztatás szól: **Amikor pedig ezek elkezdődnek, egyenesedjetek fel, emeljétek fel fejetekeket, mert közeledik a megváltásotok. Lk 21,28** Már csak egyetlen kérdésem van számodra Testvérem. Ha most jönne el az imént említett idő, fel tudnád –e emelni fejedet, hogy bele nézz tiszta szívvel, megtisztult lélekkel az érkező Úr dicsőségébe. Kész vagy-e már elfogadni őt? Nem, mint gyermeket, hanem, mint életed Megváltóját, s majdani ítélő Úradat? Ma így kiált az Isten: Térjete meg hát hozzám! Őszinte és tiszta szívből, ne félig-meddig, ne csak a maradék erőtökből, hanem teljesen, s akkor bekötözöm sebeiteket, gyógyítom erőtlenségeiteket, akkor majd újra Erős várrá, erős Istenetekké leszek. Ámen

Szarka István

A sári gyülekezet hírei

A közgyűlés egyhangú választása alapján advent első vasárnapján beiktatásra került a gyülekezet új **gondnoka, Sógorka Ottó**, aki már az ünnepséget megelőzően elkezdte munkáját. Isten áldása legyen életén és szolgálatán!

Folytatódik a **lelkészi hivatal** kialakítása. A gyülekezeti terembe vezető folyosóra beépített szekrények készülnek a hivatali iratok tárolására, és ugyanitt a fűtés is bővítésre kerül. Az irodába is hamarosan új vitrines szekrény kerül. Reméljük a fejlesztések a gyülekezeti munka javára és a közösség örömére válnak majd.

A **lelkészlakáson** elvégzendő további munkák végzése is zajlik – szerény lehetőségeinkhez mérten. Az őszi hónapokban elkészült a nyílászárók utólagos szigetelése, a fűdémiszigetelés, a fürdőszoba hőszigetelése és a még hiányzó ereszcsonat is helyére került. További terveink között szerepel a ház további nyílászáróinak mielőbbi szigetelése, illetve tavasszal további állagmegóvási munkák esedékesek (fa felületek festése, meszelés stb.).

Programok

Gyülekezetünk is részt vesz Súr az adventi gyertyagyújtás vasárnap esti alkalmain. Első vasárnap a katolikus közösség szolgált, második alkalommal a falukarácsony került megrende-

zésre. A harmadik vasárnapon evangélikus gyülekezetünk áll a falu lakossága elé énekekkel, verssel, Igével. A negyedik vasárnapon pedig az őskeresztény gyülekezet tagjai kerülnek sorra. Az alkalmak vasárnap esténként 18 órakor kezdődnek, mindenkit szeretettel várunk!

Advent harmadik vasárnapján, december 12-én, 16:30 órai kezdettel zenés előadói estét tartunk, ahol az érdeklődők Semes-Bogya Eszter dalait hallgathatják. Ezen az alkalmon a gyülekezet egy ajándékot is kap, de ez legyen egyelőre meglepetés! Hívunk és várunk minden érdeklődőt.

Súron kitüntetett evangélikusok

Súr Község Képviselőtestülete két evangélikus testvérünket tüntetett ki a településért illetve az egyházköziségért végzett tevékenységeik elismeréseként. Kéri Gerzson a sári gyülekezet számvevőszékének elnöke Súr Község Képviselőtestületének Díszoklevelét kapta a faluban és az egyházköziségben elvégzett közösségi munkájáért. Szarka István esperes lelkészt Súr Községért Erdeméremben részesítették az egyházi épületek értékvédelme, valamint az ifjúság nevelése érdekében végzett tevékenységei elismeréseként.

ADVENTI ÜZENET

Kedves Testvéreim,

Az imádság egy kapu, melyen át egy magasabb világba érünk. Imádság nélkül nincs vigasztalás, nincs csoda, nincs igazi élet. Az imádság a keresztény élet táplálék ereje, az Istenben való életnek az öntudatunk előtt lebegő képe, Istennek hordozása és tükrözése. Kimondhatatlan öröm érezni a bennünk felszabaduló ujjongást és az Ő szüntelenül reánk figyelő tekintetét. Azt a boldog társalkodást, amit a hívő lélek az Ő Urával naponta kegyelemből folytathat.

Kedves Testvéreim, az Úr közelsége következményekkel jár. Szelidlelkűség, hálaadatosság, békesség, bizonyosság az Ő valóságos létezése fölől, és hogy

az egész teremtett világ egy lelki Országért van.

Az Úristen teremtoi, kormányzói munkásságának legfőbb célja, hogy az emberiséget megváltsa a bűntől, a pokoltól és megszabadítsa az ördög hatalmától azáltal, hogy egyszülött Fiát leküldte erre a bűnös, szennyes földre, a mi megváltásunkra.

Nyissuk meg hát szívünket, fogadjuk be szeretettel, adventi várakozással, a mi drága Megváltó Királyunkat. Fogadjuk meg, hogy csak akkor kérünk, amikor már mindent megköszöntünk! Tanuljunk meg végre csak Istenben bízni! Lássuk meg, hogy egyszer minden el fog veszni, egyedül Isten marad meg. Kérjük tiszta szívvel az Ő segít-

ségét, hogy mindannyian vidám lelkű, alkotóerejű kereszténynek lehessünk. S egymást szeretve, már itt a földön építsük az Ő országát, ahogy azt Ő kéri tőlünk! Örüljünk benne mindenkor. A mi szelidlelkűségünk legyen ismert minden ember előtt (Filippi 4,5).

Kedves Testvéreim, adventi üzenetemet hadd fejezzem be ezzel a szent igével: „E világ urai jönnek és mennek (...), de a mi Urunk irgalma örök, és ő visszajön!” Jöjj Urunk, Jézusunk, reménykedve várunk. Legyen velünk az Úr! Ámen

Súr, 2010. december 4.

Csapó Mihályné

Püspökválasztás

2011-ben Iltz János püspök úr nyugdíjba vonul. Ezért 2010. november elsejétől megkezdődött a Nyugati (Dunántúli) Evangélikus Egyházkerület püspökválasztási eljárása.

A püspöki tisztre történő jelöléseket 2010. november 12-ig adhatták le az egyházmegyei presbitériumok és a gyülekezetek választói névjegyzékeiben szereplő magánszemélyek. A leadott ajánlások alapján 11 jelöltre érkezett jelölést. A jelölőbizottság a jelöltek magas számára való tekintettel úgy döntött, hogy érdemi tájékoztatást nem ad ki a jelöltek személyeire illetve a rájuk adott jelölések számát illetően. A tájékoztatással megvárják a jelöltség vállalására vonatkozó írásbeli válaszokat. E döntéssel kellőképpen felfokozták mind a választó gyülekezetek, mind a jelölésben érintett személyek érdeklődését. Sőt egyházkerületünkön kívüli élő, de egész egyházunkért felelősséget hordozó testvéreink is kíváncsian várják a jelöltség eredményét.

Örömmel tájékoztatjuk lapunk olvasóit, a rendelkezésünkre jutott hiteles információkról. A jelöltséget két testvérünk vállalta: Bencze András székesfehérvári lelkész és Szemerei János somogyi egyházmegye esperese.

A püspökválasztás menete:

A jelöltek megismerésére a választás időpontjáig van lehetőség. Egyházmegyei és egyházkerületi fórumokon és rendezvényeken. Egyházmegyei Közgyűlésünkön tervezzük a jelöltek meghallgatását.

A püspökválasztás az egyházkerületünk gyülekezeteiben történik. Bakonycsérnyé két szavazattal rendelkezik a két beiktatott lelkész állása után. **Bakonycsérnyei gyülekezetünkben a választás március 20-án a 10.30 kor kezdődő istentisztelet után lesz.**

Az új püspök beiktatására a győri öregtemplomban június 25-én kerül sor.

Adventi gyertyagyújtás (Turi Balázs polgármester ünnepi beszéde)

Tisztelt ünnepelni vágyók, hölgyeim és uraim! Kedves gyerekek!

Advent első vasárnapját megelőzően a készülőds, a várakozás felfokozott, reménytelen boldogságos perceiben, köszöntöm Önöket, immár hatodik alkalommal a Falu karácsonyfája alatt. Örülök, hogy a hat évvel ezelőtti kezdeményezés, hogy együtt ünnepeljünk a karácsony közeledtét immár kijelenthető, hogy hagyománnyá vált, és nagyszerűen illeszkedik az éves programsorozatunkba.

Ezek az alkalmak is bebizonyítják, hogy mennyi rejtett tartaléka van a falunknak. Ilyenkor mindig izgatottan várom, hogy településünk intézményei, civil szervezetei, magánszemélyei milyen ötletes saját készítésű dolgokkal színesítik a jótékonyasági vásárunkat.

Öröm találkozni barátokkal, ismerősökkel, a forralt borral - teával átmelegedve köszönteni egymást. Egy ilyen különleges év után melyet lassan a hátunk mögött hagyunk, mely tegyük hozzá igen embert próbáló volt, mely bebizonyította, hogy a legnehezebb időszakban is tudunk összefogni, hogy le tudjuk győzni a természeti katasztrófákat is, hogy talpra tudunk állni, együtt egymásért. Na, ilyen év vége felé még nagyobb öröm, hogy itt vagyunk.

Köszönöm, hogy együtt ünnepelhetünk, hisz közeleg az év legboldogabb napja, a születés ünnepe, a Karácsony. A keresztény világban a Karácsony, Jézus Krisztus születésének az ünnepe, Isten megszületett fiáé, a Megváltóé, így élük meg 2000 év óta milliárdnyian, erőt merítve és erőt adva.

A születéshez vezető út, az advent, a várakozás időszaka, a mindörökké várt beteljesülés, amikor Isten megértette az ember vágyakozását, s elküldte egyszülött fiát a világ megváltására. Hányszor ülünk mi is, mai emberek, várakozva, hogy megváljunk sikertelenségeinktől, kudarcainktól, fájdalominktól. A várakozás emberi dimenziójában gyakorta kell visszatekintnünk, értékelnünk cselekedeteinket, megállapítani tetteink helyességét, magunk és embertársaink irányába elkövetett felelőtlenségeinket, helytelen cselekedeteinket.

Adventi időszak – az év vége –, magától kínálja, hogy a készülőds jegyében évről évre önvizsgálatot tartsunk, s ez elősegíti a karácsonyra való lelki felkészülést. Én úgy látom, hogy bennünk csernyeiek többségében igenis megvan az igazi szeretet. Mert tudtuk jól tavasszal az árvíz, sárlavina partfalomlás közepette mi a dolgunk. Hogy több százan jöttünk segíteni a bajbajutottakon, hogy néha a saját tulajdönt hátra

hagyva védtük a másét. Mert szeretet nélkül nincsen se élet, se békesség, se szabadság, se igazság, se jólét, s se semmi más érdemes emberi megnyilvánulás. Az a szeretet, mely egybeolvaszt embert az emberrel, magyart a magyarral, csernyeieit a csernyeivel.

Mely megértést és békességet teremt a civódás helyett, egységet a széthúzó között, építő szándékot a rombolók szívében, és közös nagy emberi mozdulatokhoz erőt ad a leggyöngébbeknek is.

A szeretet ereje az, mely nem a hibát keresi egymásban, nem ellenfelet lát, nem civódásra ösztökél, hanem együttműködésre. Nem gyöngeséget jelent, hanem erőt. Nem hiányozhat belőlünk ez a láthatatlan lelki kötőanyag, mely, mint cement a téglát, embert emberhez tapaszt, s alkalmat ad ezzel jóféle szellemi erőnek, hogy maradandót alkot-hassanak az emberiség javára.

Nézzünk a szívünkbe karácsonyos szemmel, őszinte és becsületes lélekkel. S ha azt látjuk az önkeresés során, hogy szívünknek valamelyik zugában rosszindulat, irigység, keserűség vagy bármiféle tisztátalan érzés lakozik, gyomláljuk ki azt gyorsan, mielőtt véglegesen és halálosan megmérgezne.

Nyissuk meg szívünknek minden ablakát, és eresszük be oda a napfényt, hadd pusztítson ki belőlünk minden sötétséget ezen a karácsonyon.

Világos, emberi, magyar, s egyedül választható adventi program: önvizsgálatot tartani, szeretni, szeretetet megvallani, mert szeretetben élni nem gyengeség, hanem a legnagyobb erő, mérhetetlen biztonság és pótolhatatlan boldogság.

Tisztelt csernyeiek!

A karácsony tehát a szeretet, a remény, ünnepe. Ilyenkor a fény diadalának örülünk, amely erősíti a gyengét, reményt ad a kétségbeesetteknek, védelmezi az elesetteket.

Ez az alkalom lehetőséget teremt arra, hogy megéljük a békességet, és kifejezésre juttassuk az egymás iránti megértést. Békességre és megértésre van szüksége minden családnak, és ezekre épülhet minden nagyobb közösség: a településünk közössége is.

Különösen igaz ez olyan embert próbáló időkben, mint amilyen az idei év volt. Súlyos kihívásokkal kellett szembenéznünk. A ránk zúduló nagy megpróbáltatások ellenére hiszem, hogy reménytelibb és biztatóbb lehet a jövő, ha összekapaszkodva, kitartóan küzdünk érte.

Ehhez nélkülözhetetlen az összefogás és az egyetértés keresése a másik emberrel – a magánéletben és a közéletben egyaránt.

Szeretteinken kívül fontos gondolnunk azokra is, akik nélkülözve töltik az ünnepet,

és ha tehetjük, segítsük, támogassuk őket, hogy minél többen érezzék át az összetartozás örömét.

Végezetül pedig: Hogyan is mondta Ady Endre a versében?

*„Nem volna más vallás,
Nem volna csak ennyi:
Imádni az Istent
És egymást szeretni...
Karácsonyi rege
Ha valóra válna,
Igazi boldogság
Szállna a világra...”*

Kíséreljük meg ezt tenni Adventben és az elkövetkező 2011-es évben.

Köszönöm, hogy meghallgattak.

Turi Balázs polgármester

FALU TV BAKONYCSERNYE**Nézzén bennünket!**

Krónika a falu fontosabb eseményeiről minden második héten, pénteken 16.00 órától. Ismétlés vasárnap 14.00 órától. Testületi ülések, kulturális rendezvények.

Hirdessen nálunk!

A képűségban 2011-ben változatlan áron teheti közzé lakossági és üzleti hirdetéseit. Bakonycsernyén otthon vagyunk.

Kadlecsik István

 :22/413-173

: +36 20 346 6585

TÁRSADALMI MUNKA

December 29-én társadalmi munkát szervezünk reggel 8 órától a brezovai evangélikus temetőben. Kérjük, aki teheti fakitermeléshez használatos eszközökkel jöjjen.

Mindenit szeretettel várunk!

Evangélikus egyházközség gondnokai

Kedves Barátunk!

Ha van kedved énekelni, szeretnéd magad jól érezni akkor, szeretettel hívunk pénteken délután 5 órakor az evangélikus templomhoz, az evangélikus ifjúsági kórus próbáira. Gyere el!

Izabella néni

Honlapunk az interneten: <http://bakonycsernye.lutheran.hu>

Lapozza újságunkat színesben is, megtalálja az interneten! Gyülekezetünk életének fontosabb eseményeiről, rendezvényeiről képes beszámolókat kaphat ugyanitt. Megtálálhatja továbbá gyülekezetünk rövid történetét, gyülekezeti kiscsoportok aktuális híreit, sőt intézményünk életébe is bepillanthat. Látogasson el hozzánk!

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Az Élő Kövek Alapítvány ezúton tisztelettel megköszöni az elmúlt évben felajánlott pénzbeli és 1%-os támogatásokat.

A befolyt összegből támogattuk az általános iskola Márton napi rendezvényét, 10 éves evangélikus óvodánk jubileumi ünnepségét, továbbá két kisgyermek közétkeztetését. A fennmaradó összeget további céljainkra tartalékoltuk.

**Kérjük, segítsen,
hogy segíthessünk!**

Adószámunk:

19097082-1-07

Banki kapcsolat: Alba Takarékszövetkezet Bakonycsérnye.

Bankszámlaszámunk:

58000119-10000836-00000000

Köszönettel:

Surányi Gábor kuratóriumi elnök

FINNORSZÁGI KIRÁNDULÁS 2011.

Kedvezményes finnországi kirándulásra nyílik lehetőségünk 2011. július 6-20 között. Útvonal Krakkó, Kaunas, Tallinn, Helsinki, Nivala, Oulu, Valkeala, Helsinki, Riga, Varsó útvonalon.

Az utazás elsődleges célja Finn barátaink meglátogatása. Nivala és Valkeala gyülekezeteiben élő testvérekkel már 1988 óta van eleven kapcsolata gyülekezeteinknek.

A tervezett programról: Az oda út során, megtekintjük a híres lengyel sóbányát, Krakkó városát. Utunk a Baltikumon keresztül vezet. Megállunk Litvánia második legnagyobb városában, Kaunasban, a festői szépségű észt fővárosban, majd egy éjszakai kompon áthajózunk a Balti tengeren. Helsinkiben Dóm a kikötő és a piac megtekintése után, folytatjuk utunkat Nivalába, ahol a gyülekezet nyári táborhelyén egy csendes tó partján pihenjük ki az utazás fáradalmait. A hét végén ellátogatunk Ouluba is, ahol a Körtti ébredési mozgalom nyári alkalmát tartják. A hét közepén Valkealába indulunk. E gyülekezet a csodálatos Repovesi Nemzeti Park mellett fekvő másik testvérgyülekezetünkhöz. Onnét a hétfői nap során indulunk haza, rigai és varsói szállásokkal.

Az út költsége 140 000 Ft. Jelentkezni 60 000 Ft előleg befizetésével lehet a Bakonycsérnyei Lelkeszi Hivatalban.

ALKALMAINK**Istentisztelet:**

Minden vasárnap Súron 9.00, Bakonycsernyén 10.30. Minden hónap első vasárnapján úrvacsora.

Szórvány istentisztelet:

Minden hónap első vasárnapján: Bodajkon 15.00, Ácsteszerén 16.00

Bibliaórák:

Kedden a Béke-telepen 15.00

Csütörtökön a lelkesi hivatalban 15.00.

Csütörtökön, Súron 17.00

Énekkari próbák:

Örömhír kórus: csütörtökön 17.00

Ifi órák

Konfirmációi oktatás Bakonycsernye: péntek 16.00

Konfirmációi oktatás Súron: péntek 14.30

Kis ifi Bakonycsernye: péntek: 17.00

Nagy ifi Bakonycsernye: péntek, 18.30

Ifjúsági óra Súron minden második szombaton 17.00

 ÜNNEPI ALKALMAINK 	
Időpont	Alkalom
B A K O N Y C S E R N Y E	
Dec. 24-én 18.00	Karácsony esti istentisztelet a templomban
Dec. 25-én 10.30	Istentisztelet úrvacsorával a templomban.
Dec. 25-én 15.00	Gyermekek karácsonyi szolgálata
Dec. 26-án 10.30	Istentisztelet úrvacsorával a templomban.
Dec. 31-én 18.00	Óév-esti istentisztelet a templomban
2011. Jan. 1-én 10.30	Újév napi istentisztelet úrvacsorával a templomban.
2011. Jan. 2-án 10.30	Istentisztelet a templomban
2011. Jan. 6-án 10.30	Vízkereszt i istentisztelet a templomban
S Ú R	
Dec. 24-én 16.00	Karácsonyesti istentisztelet a templomban gyermekek szolgálatával
Dec. 25-én 9.00	Istentisztelet úrvacsorával a templomban.
Dec. 26-án 9.00	Istentisztelet, a templomban
Dec. 31-én 16.00	Óév-esti istentisztelet a templomban
2011. Jan. 1-én 9.00	Újév napi istentisztelet úrvacsorával a templomban.
2011. Jan. 2-án 9.00	Istentisztelet a templomban
2011. Jan. 6-án 9.00	Vízkereszt i istentisztelet a templomban
B O D A J K	
Dec. 25-én 15.00	Istentisztelet úrvacsorával a református templomban.

Könyvajánló

Szeretettel hívjuk fel a testvérek figyelmét a hamarosan megjelenő Nyugati (Dunántúli) Egyházkerület történetét bemutató kiadványra, melyben a Sári és a Bakonycsernyei Gyülekezet történetét is olvashatják a kezdetektől egészen napjainkig. A két kötet ára 2500 Ft lesz előfizetési lehetőség a lelkesi hivatalokban.

ANYAKÖNYVI HÍREK**A KERESZTSÉG SZENTSÉGÉBEN
RÉSZESÜLTEK****Bakonycsernyén**

✠ Dreska Dorottya - Dreska Balász és Papp Ágnes

✠ Zászkai Zselyke - Zászkai Máttyás és Károlyi Dóra

Helyreigazítás: Előző számunkban névelírás történt, melyért ez úton kérünk elnézést.

Szakaits Lili - Szakaits László - Hullan Judit gyermeke

Súron

✠ Szalai Anna Zsófia, Szalai Dávid és Csapó Viktória.

✠ Nerhaft Luca, Nerhaft Balázs és Hermann Ibolya gyermeke

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK**Súron**

Szabó Anita és Sógorka Balázs

**A FELTÁMADÁS REMÉNYSÉGÉBEN
KÍSÉRTÜK UTOLSÓ FÖLDI ÚTJÁRA**

Bakonycsernyén:

✠ Kalincsák Józsefné 80

✠ Bartos Ferenc 64

✠ Sábitz Istvánné 70

✠ Somogyi Károly 68

✠ Gyuris Imréné 82

✠ Kadlecsik Lajos 55

✠ Csibrik Mihály 61

Súron:

✠ Szabó Sándor testvérünket 71 éves korában.

Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg, mert megnyugosznak fáradozásaikból, és cselekedeteik követik őket

ÁLDOTT ÜNNEPEKET!

Egyházközségeink és intézményünk nevében hála-
lán köszönjük a szolgálattevőkért elmondott imádságokat, adományokat, társadalmi munkájukat, valamint azt, hogy egyházfenntartói járulékok befizetésével és adományaikkal támogatták alapítványunkat és gyülekezeteinket. Az előttünk lévő év már reménységgel teljes. Hiszen az örökkévaló értékek határozzák meg életünket. Ezen az úton Krisztus biztat: „Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek énbenem.” (Jn 14,1) E gondolat jegyében kívánunk Minden Kedves Olvasónknak, örömteli és békés Karácsonyt, valamint Krisztusban megáldott újesztendőt!

A Bakonycsernyei, Sári Evangélikus

Egyházközségek elnökségei, lelkeszei

és presbitériumai nevében.

A Bakonycsernyei Evangélikus Egyházközség kiadványa

Bakonycsernye Dózsa Gy. u. 1

Tel/Fax: 22-592-000

Mobil: 06-20-9815923; 06-20-770 3008

Email: istvan.szarka@lutheran.hu

Felelős kiadó: Szarka István esperes

Számítógépes szerkesztés: Csernyin Sándor

Email: cseryin@freemail.hu

Web cím: <http://bakonycsernye.lutheran.hu>